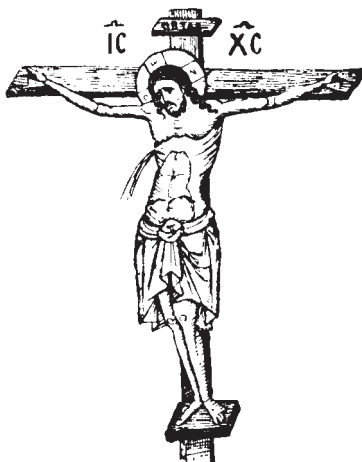

De kungliga timmarna

*såsom de läses på
Stora och Heliga Fredagen*

STOCKHOLMS ORTODOXA STIFT
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

STORA FREDAGENS KUNGLIGA TIMMAR

FÖRSTA TIMMEN

Prästen ikläder sig epitrachelion och phelonion, öppnar draperiet på Templon och börjar:

Präst: Välsignad är vår Gud, städse nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare: Amen.

Präst: Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig.

Himmelske Konung, Tröstare, Du sanningens Ande, Du som är allestädes närvarande och uppfyller allt, det godas skatt, o Du Livgivare, kom och tag Din boning i oss och rena oss från allt ont och fräls, o Gode, våra själar.

Läsare: Helige Gud, Helige Starke, Helige Odödlige, förbarma Dig över oss. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Allraheligaste Treenighet, förbarma Dig över oss. Herre, rena oss från våra synder. Härskare, förlåt oss våra överträdelser. Helige, kom till oss och hela våra sjukheter för Ditt namns skull.

Herre, förbarma Dig. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Fader vår, som är i himlarna. Helgat varde Ditt namn. Tillkomme Ditt Rike. Ske Din vilja såsom i himmelen så ock på jorden. Vårt dagliga bröd giv oss idag, och förlåt oss

våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro, och inled oss icke i frestelse, utan fräls oss ifrån den onde.

Präst: Ty riket är Ditt och makten och härligheten, Faderns och Sonens och Helige Andes, nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare: Herre, förbarma Dig. (12)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Kommen, låtom oss tillbedja Gud, vår Konung.

Kommen, låtom oss tillbedja och nedfalla för Kristus, vår Konung och Gud.

Kommen, låtom oss tillbedja och nedfalla för Kristus själv, vår Konung och Gud.

PSALM 5

Lyssna till mina ord, o Herre, giv akt på mitt rop. Vänd Dig till ljudet av min bön, Du min konung och min Gud, ty till Dig vill jag ställa min bön.

²Bittida hör Du min röst, bittida vill jag ställa mig inför Dig och skåda Dig, ty Du är icke en Gud som har behag till laglöshet.

³Den som gör illa skall icke bo hos Dig, lagbrytarna skola icke bestå inför Dina ögon.

⁴Du hatar alla dem som handla laglöst, Du förgör alla dem som tala lögn.

⁵Blodsmän och svek, sådant är en styggelse för Herren.

⁶Men jag får gå in i Ditt hus, genom fullheten av Din nåd; jag får tillbedja i Din fruktan, vänd mot Ditt heliga tempel.

⁷O Herre, vägled mig i Din rättfärdighet, för mina förföljares skull, gör min väg rak inför mig.

⁸Ty i deras mun är intet visst, deras hjärtan är fördärv.

⁹Deras strupe är en öppnad grav, de bära svek på sina tungor,

döm dem, o Gud.

¹⁰Låt deras planer komma på skam, driv ut dem efter deras fulla mått av ogudaktighet, ty de hava förbittrat Dig, o Herre.

¹¹Men låt alla dem glädjas, som hoppas på Dig, evinnerligen må de jubla, ty Du skall bo ibland dem.

¹²I Dig må de fröjda sig, alla som hava Ditt namn kärt, ty Du skall välsigna den rättfärdige.

¹³O Herre, såsom med en sköld har Du krönt oss med välbehag.

PSALM 2

Varför hava hedningarna rasat och folken tänkt ut fåfänglighet?
²Jordens konungar hava rest sig upp, och furstarna hava kommit samman mot Herren och Hans Smorde:

³”Låtom oss slita sönder deras bojor och rycka av oss deras ok.”

⁴Han som bor i himlarna skall le, Herren skall hånle åt dem.

⁵Så skall Han tala till dem i Sin vrede, och i Sitt raseri skall Han förfära dem.

⁶Men Jag har blivit insatt som konung av Honom på Sion, Hans heliga berg, till att förkunna vad Herren har befallt.

⁷Herren sade till Mig: ”Du är Min son, i dag har Jag fött Dig.”

⁸Begär av Mig, så skall Jag giva Dig folken till arvedel och Din besittning intill jordens ändar.

⁹Du skall föra dem i bet med en stav av järn, såsom lerkärl skall Du krossa dem.

¹⁰Och nu, konungar, förstån, tagen lärdom, I som dömen jorden.

¹¹Tjänen Herren med fruktan, och fröjden eder med bävan.

¹²Låten undervisa eder så att Herren icke vredgas och I förgåns på rättfärdighetens väg.

³Ty när Hans vrede flammar upp med hast, saliga äro då alla som förtrösta på Honom.

PSALM 21

Min Gud, min Gud, se på mig, varför har Du övergivit mig?
Fjärran ifrån min frälsning är talet om mina felsteg.

²Min Gud, jag skall ropa om dagen, men Du hör icke, så ock om natten, utan att det räknas mig till oförnuft.

³Du bor i det heliga, Du Israels lovsång.

⁴På Dig förtröstade våra fäder; de förtröstade, och Du räddade dem.

⁵Till Dig ropade de och blevo räddade; på Dig förtröstade de och kommo icke på skam.

⁶Men jag är en mask, och icke en människa, skamlig för människor, föraktad av folket.

⁷Alla som sågo mig bespottade mig, de talade med läpparna, de skakade på huvudet.

⁸”Han hoppades på Herren; låt Gud rädda honom, låt Gud frälsa honom, ty Han har ju behag till honom.”

⁹Ty Du är den som dragit mig ut ur modersskötet, mitt hopp alltifrån min moders bröst.

¹⁰På Dig är jag kastad allt ifrån modersskötet, Du är min Gud allt ifrån min moders liv.

¹¹Vik icke ifrån mig, ty nöden är inpå mig, och ingen finnes som hjälper.

¹²Ty ungtjurar i mängd hava omringat mig, kraftiga tjurar hava omgivit mig.

¹³De hava öppnat sin mun mot mig, såsom ett lejon ryter när det slår.

¹⁴Jag har blivit utgjuten såsom vatten, alla mina ben äro skingrade, mitt hjärta har smält såsom vax i mitt innersta.

¹⁵Min kraft är förtorkad såsom en lerskärva, min tunga har klubbat fast i min gom, du har fört mig ned i dödens stoft.

¹⁶Ty hundar i mängd hava omringat mig, de ondas hop har

kringränt mig, mina händer och fötter hava de genomborrat.

¹⁷De hava räknat alla mina ben, de hava betraktat och skådat mig.

¹⁸De hava delat mina kläder mellan sig och kastat lott om min klädnad.

¹⁹Men Du, Herre, låt icke hjälpen vara fjärran, vänd Dig till mig och hjälp mig.

²⁰Rädda min själ från svärdet, mitt enda liv ur hundens klor.

²¹Fräls mig från lejonets gap och mitt arma liv från enhörningarnas horn.

²²Jag skall förkunna Ditt namn för mina bröder, mitt i församlingen skall jag prisa Dig.

²³I som frukten Herren, loven Honom; ären Honom, alla Jakobs barn, och bäven för Honom hela Israels ätt.

²⁴Ty Han föraktade icke den fattiges bön eller vredgades på den, Han fördolde icke Sitt ansikte för mig, och när jag ropade till Honom, hörde Han mig.

²⁵Från Dig skall min lovsång ljuda i den stora församlingen, mina böner skall jag bära fram inför dem som frukta Honom.

²⁶De fattiga skola äta och varda mättade, de som söka Herren skola prisa Honom och deras hjärtan skola leva för evigt.

²⁷Alla jordens ändar skola betänka det och omvända sig till Herren, och inför Honom skola alla folkens släkten falla ned.

²⁸Ty riket är Herrens, och Han råder över folken.

²⁹Alla rika på jorden åto och tillbådo. Inför Honom skola alla falla ned, alla de som måste fara ned i jorden.

³⁰Ja, min själ skall leva för Honom och mina avkomlingar skola tjäna Honom.

³¹Man skall förtälja om Herren för det kommande släktet och de skola förkunna Hans rättfärdighet, bland folk som skola födas, som Herren har gjort.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
Nu och alltid och i evigheters evighet. Amēn.
Allēlouïa, allēlouïa, allēlouïa, ära åt Dig, o Gud. (3)
Herre, förbarma Dig. (3)
Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Troparion, den första tonen

När Du blev korsfäst, o, Kriste, upphörde fiendens tyranni, och hans kraft blev nedtrampad. Ty det var inte en ängel eller en man som frälste oss, men Du själv, o Herre, ära åt Dig!

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Theotokion

Vad skola vi kalla dig, högt benådade? Himmel - ty genom Dig uppgick sanningens Sol! Paradis - ty genom Dig gick odödlighetens blomma i blomning! Jungfru - ty Du förblev oförtärd! Ren Moder - ty i Dina heliga armar höll Du Sonen, allas Gud! Bed Honom, att våra själar må frälsas.

Stichira, den fjärde plagala tonen

Kör: Idag rämnar förhänget i två delar, som bevisning mot de ogudaktiga, och solen dolde sina strålar när den såg Herrens korsfästelse.

Vers: Varför hava hedningarna rasat och folken tänkt ut fåfänglighet? *Ps 2:1*

Den fjärde plagala tonen

Du leddes som ett får till slakten, o Kriste, vår konung, och som ett oskyldigt lamm, blev Du spikad på korset av överträdare, på grund av våra synder, o Människoälskande!

Vers: Jordens konungar hava rest sig upp, och furstarna hava kommit samman mot Herren och Hans Smorde. *Ps 2:2*

Du leddes som ett får till slakten, o Kriste, vår konung, och

som ett oskyldigt lamm, blev Du spikad på korset av överträdare, på grund av våra synder, o Människoölskande!

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Medan tillåtande överträdare att fångsla Dig, ropade Du till dem, o Herre: ”Även om du slår herden och skingrar de tolv fåren, mina lärjungar, kan Jag omgiva mig med mer än trettio legioner änglar, men jag låter det icke ske, så att de hemliga och dolda tingen kan uppfyllas, som har uppenbarats för eder av mina profeter”. O Herre, ära åt Dig!

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Prokeimenon, den fjärde plagala tonen

Mina fiender tisslade alla med varandra mot mig, de tänkte ont mot mig. *Ps 40:7*

Må Herren bevara honom och giva honom liv, och göra honom säll i landet, och icke överlämna honom i hans fienders händer. *Ps 40:2*

Läsare: Läsning från profeten Sakarja

Präst/diakon: Vishet! Låtom oss vara uppmärksamma!

Sak 11:10–13

Så tog jag min stav Ljuvlig ro och bröt sönder den, till att Supplösa det förbund som jag hade slutit med alla folk. Och när detta nu på den dagen blev upplöst, förnummo de arma fåren, som aktade på mig, att det var HERRENS ord. Därefter sade jag till dem: »Om I så finnen för gott, så given mig min lön; varom icke, må det så vara.» Och de vägde upp trettio siklar silver såsom lön åt mig. Då sade HERREN till mig: »Kasta det åt krukmakaren» -det härliga pris vartill jag hade blivit värderad av dem! Och jag tog de trettio silversiklarna och kastade dem i

HERRENS hus åt krukmakaren.

Läsare: Läsning från Helige Paulus brev till Galaterna

Präst/diakon: Vishet! Låtom oss vara uppmärksamma!

Epistel Gal. 6:14–18

Men vad mig angår, så vare det fjärran ifrån mig att berömma mig av något annat än av vår Herres, Jesu Kristi, kors, genom vilket världen för mig är korsfäst, och jag för världen. Ty det kommer icke an på om någon är omskuren eller oomskuren; allt beror på huruvida han är en ny skapelse. Och över alla dem som komma att vandra efter detta rättesnöre, över dem vare frid och barmhärtighet, ja, över Guds Israel. Må nu ingen härefter välla mig oro; ty jag bär Jesu märken på min kropp. Vår Herres, Jesu Kristi, nåd vare med eders ande, mina bröder. Amen.

Kör: Allēlouïa, allēlouïa, allēlouïa, ära åt Dig, o Gud. (3)

Präst/diakon: Låtom oss bedja till Herren, vår Gud, att Han ville akta oss värdiga att höra det heliga Evangeliet.

Kör: Herre, förbarma Dig. (3)

Präst/diakon: Sofia orthi! (Vishet! Stån upp!) Låtom oss höra det heliga Evangeliet!

Präst: Irini pasi. (Frid vare med eders alla.)

Kör: Så ock med din ande.

Präst: Läsning ur det heliga Evangeliet enligt evangelisten S:t Matteus!

Diakon: Låtom oss vara uppmärksamma!

Kör: Ära åt Dig, o Herre ära åt Dig!

Evangelium Matt. 27:1–56

Men när det hade blivit morgon, fattade alla översteprästerna och folkets äldste det beslutet angående Jesus, att de skulle döda honom. Och de läto binda honom och förde honom bort och överlämnade honom åt Pilatus, landshövdingen. När då Judas, som hade förrått honom, såg att han var dömd, ångrade han sig och bar de trettio silverpenningarna tillbaka till översteprästerna och de äldste och sade: »Jag har syndat därigenom att jag har förrått oskyldigt blod.» Men de svarade: »Vad kommer det oss vid? Du får själv svara därför.» Då kastade han silverpenningarna i templet och gick sin väg. Sedan gick han bort och hängde sig. Men översteprästerna togo silverpenningarna och sade: »Det är icke lovligt att lägga dem i offerkistan, eftersom det är blodspenningar.» Och sedan de hade fattat sitt beslut, köpte de för dem Krukmakaråkern till begravningsplats för främlingar. Därför kallas den åkern ännu i dag Blodsåkern. Så fullbordades det som var sagt genom profeten Jeremias, när han sade: »Och jag tog de trettio silverpenningarna -- priset för den man vilkens värde hade blivit bestämt, den som israelitiska män hade värderat -- och jag gav dem till betalning för Krukmakaråkern, i enlighet med Herrens befallning till mig.» Men Jesus ställdes fram inför landshövdingen. Och landshövdingen frågade honom och sade: »Är du judarnas konung?» Jesus svarade honom: »Du säger det själv.» Men när översteprästerna och de äldste framställde sina anklagelser mot honom, svarade han intet. Då sade Pilatus till honom: »Hör du icke huru mycket de hava att vittna mot dig?» Men han svarade honom icke på en enda fråga, så att landshövdingen mycket förundrade sig. Nu var det sed att landshövdingen vid högtiden gav folket en fånge lös, vilken de ville. Och man hade då en beryktad fånge, som hette Barabbas. När de nu voro församlade, frågade Pilatus dem:

»Vilken viljen I att jag skall giva eder lös, Barabbas eller Jesus, som kallas Messias?» Han visste nämligen att det var av avund som man hade dragit Jesus inför rätta. Och medan han satt på domarsätet, hade hans hustru sänt bud till honom och låtit säga: »Befatta dig icke med denne rättfärdige man; ty jag har i natt lidit mycket i drömmen för hans skull.» Men översteprästerna och de äldste hade övertalat folket att begära Barabbas och låta förgöra Jesus. När alltså landshövdingen nu frågade dem och sade: »Vilken av de två viljen I att jag skall giva eder lös?», så svarade de: »Barabbas.» Då frågade Pilatus dem: »Vad skall jag då göra med Jesus, som kallas Messias?» De svarade alla: »Låt korsfästa honom.» Men han frågade: »Vad ont har han då gjort?» Då skriade de ännu ivrigare: »Låt korsfästa honom.» När nu Pilatus såg att han intet kunde uträtta, utan att larmet blev allt starkare, lät han hämta vatten och tvådde sina händer i folkets åsyn och sade: »Jag är oskyldig till denne mans blod. I fån själva svara därför.» Och allt folket svarade och sade: »Hans blod komme över oss och över våra barn.» Då gav han dem Barabbas lös; men Jesus lät han gissla och utlämnade honom sedan till att korsfästas. Då togo landshövdingens krigsmän Jesus med sig in i pretoriet och församlade hela den romerska vakten omkring honom. Och de togo av honom hans kläder och satte på honom en röd mantel och vred samman en krona av törnen och satte den på hans huvud, och i hans högra hand satte de ett rör. Sedan böjde de knä inför honom och begabbade honom och sade: »Hell dig, judarnas konung!» Och de spottade på honom och togo röret och slog honom därmed i huvudet. Och när de så hade begabbat honom, klädde de av honom manteln och satte på honom hans egna kläder och förde honom bort till att korsfästas. Då de nu voro på väg ditut, träffade de på en man från Cyrene, som hette Simon. Honom tvingade de att

gå med och bära hans kors. Och när de hade kommit till en plats som kallades Golgata (det betyder huvudskalleplats), räckte de honom vin att dricka, blandat med galla; men då han hade smakat därpå, ville han icke dricka det. Och när de hade korsfäst honom, delade de hans kläder mellan sig genom att kasta lott om dem. Sedan sutto de där och höllo vakt om honom. Och över hans huvud hade man satt upp en överskrift, som angav vad han var anklagad för, och den lydde så: »Denne är Jesus, judarnas konung.» Med honom korsfästes då ock två rövare, den ene på högra sidan och den andre på vänstra. Och de som gingo där förbi bespottade honom och skakade huvudet och sade: »Du som bryter ned templet och inom tre dagar bygger upp det igen, hjälp dig nu själv, om du är Guds Son, och stig ned från korset.» Sammalunda talade ock överstepräster, jämte de skriftlärde och de äldste, begabbande ord och sade: »Andra har han hjälpt; sig själv kan han icke hjälpa. Han är ju Israels konung; han stige nu ned från korset, så vilja vi tro på honom. Han har satt sin förtröstan på Gud, må nu han frälsa honom, om han har behag till honom, han har ju sagt: 'Jag är Guds Son.'» På samma sätt smädade honom också rövarna som voro korsfästa med honom. Men vid sjätte timmen kom över hela landet ett mörker, som varade ända till nionde timmen. Och vid nionde timmen ropade Jesus med hög röst och sade: »Eli, Eli, lema sabaktani?»; det betyder: »Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?» Men när några av dem som stodo där borde detta, sade de: »Han kallar på Elias.» Och strax skyndade en av dem fram och tog en svamp och fyllde den med ättikvin och satte den på ett rör och gav honom att dricka. Men de andra sade: »Låt oss se om Elias kommer och hjälper honom.» Åter ropade Jesus med hög röst och gav upp andan. Och se, då rämnade förlåten i templet i två stycken, uppifrån

och ända ned, och jorden skalv, och klipporna rämnade, och gravarna öppnades, och många avsomnade heligas kroppar stodo upp. De gingo ut ur sina gravar och kommo efter hans uppståndelse in i den heliga staden och uppenbarade sig för många. Men när hövitsmannen och de som med honom höllo vakt om Jesus sågo jordbävningen och det övriga som skedde, blevo de mycket förskräckta och sade: »Förvisso var denne Guds Son.» Och många kvinnor som hade följt Jesus från Galileen och tjänat honom, stodo där på avstånd och sågo vad som skedde. Bland dessa voro Maria från Magdala och den Maria som var Jakobs och Joses' moder, så ock Sebedeus' söners moder.

Kör: Ära åt Dig, o Herre ära åt Dig!

Gör mina steg fasta genom Ditt tal, och låt ingen orätt varda mig övermäktig. Förlossa mig från människors förtryck, så vill jag hålla Dina befällningar. Låt Ditt ansikte lysa över Din tjänare och lär mig Dina stadgar. Låt min mun vara full av Ditt lov, o Herre, att jag må lovsjunga Din härlighet hela dagen.

Läsare: Helige Gud, Helige Starke, Helige Odödlige, förbarma Dig över oss. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Allraheligaste Treenighet, förbarma Dig över oss. Herre, rena oss från våra synder. Härskare, förlåt oss våra överträdelse. Helige, kom till oss och hela våra sjukheter för Ditt namns skull.

Herre, förbarma Dig. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Fader vår, som är i himlarna. Helgat varde Ditt namn.

Tillkomme Ditt Rike. Ske Din vilja såsom i himmelen så ock på jorden. Vårt dagliga bröd giv oss idag, och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro, och inled oss icke i frestelse, utan fräls oss ifrån den onde.

Präst: Ty riket är Ditt och makten och härligheten, Faderns och Sonens och Helige Andes, nu och alltid och i evigheters evighet.

Kontakion, den fjärde plagala tonen

Kommen låtom oss prisa Honom som korsfästes för vår skull. Maria sade när hon såg Honom på träet; ”Du har uthärdat korset, Du som är min Son och min Gud”.

Herre, förbarma Dig! (40)

ODu, som varje tid och varje timme, i himmelen och på jorden, prisas och äras, O Kriste, vår Gud, Du långmodige, stor i mildhet och stor i barmhärtighet; Du som älskar de rättfärdiga och förbarmar Dig över syndarna; Du som kallat alla till frälsning med löftet om kommande goda gåvor. Mottag, O Herre, själv våra böner denna stund och led våra liv efter Dina stadgar. Helga våra själar, rena våra kroppar, styr våra tankar, rena våra sinnen och bevara oss från all sorg, allt ont och all smärta. Beskrämma oss med Dina heliga änglar, på det att, bevarade och ledda av deras härskara, vi må nå fram till trons enhet och till kunskapen om Din ofattbara härlighet, ty Du är välsignad i evigheters evighet. Amen.

Herre, förbarma Dig! (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Ärorikare än kerubim och utan jämförelse mer prisad än serafim, Du som utan att förtäras födde Gud, Ordet Du som är *Theotokos*, vi prisa Dig.

I Herrens namn, fader, välsigna.

Präst: Gud vare oss nådig och välsigne oss, och vise Sitt ansikte för oss, och förbarme Sig över oss.

O Kriste, Du sanna Ljus, som upplyser och helgar varje människa, som kommer till världen, låt Ditt ansiktets ljus lysa för oss, att vi i det må se det ouppnåeliga ljuset, och styr våra steg till att uppfylla Dina bud, genom Din allrarende Moders och alla helgons förböner.

Läsare: Amen

Därefter direkt

TREDJE TIMMEN

Prästen beröker altaret och hela kyrkan under psalmerna. Den största kyrkklockan slår tre gånger före den tredje timmen börjar.

Kommen, låtom oss tillbedja Gud, vår Konung.

Kommen låtom oss tillbedja och nedfalla för Kristus, vår Konung och Gud.

Kommen, låtom oss tillbedja och nedfalla för Kristus Själv, vår Konung och Gud.

PSALM 34

Döm, o Herre, dem som göra orätt mot mig, strid mot dem som strida mot mig.

²Grip vapen och sköld, och stå upp till min hjälp.

³Drag svärdet, och spärra vägen för mina förföljare. Säg till min själ: "Jag är din frälsning."

⁴Låt dem komma på skam och blygas, som stå efter mitt liv.

⁵Låt dem vika tillbaka och varda utskämnda, som hava ont i sinnet mot mig.

⁶Låt dem bliva såsom stoft för vinden och en Herrens ängel ansätta dem.

⁷Låt deras väg bliva mörk och hal och en Herrens ängel driva dem bort.

⁸Ty utan sak hava de försåtligen tillrett sin snara för mig till fördärv, grundlöst hava de anklagat min själ.

⁹Låt en okänd snara drabba dem, den fälla de hava utlagt må fånga dem.

¹⁰Men min själ skall fröjda sig i Herren och vara glad över Hans frälsning.

¹¹Alla mina ben skola säga: ”Herre, o Herre, vem är Dig lik?

¹²Du som räddar den fattige från den som är honom för stark, ja, den betryckte och fattige ifrån den som plundrar honom?”

¹³Orättfärdiga vittnen träda fram, de utfråga mig om det jag icke vet.

¹⁴De lönade mig med ont för gott, och min själ med ofruktsamhet.

¹⁵Men jag klädde mig i sorgdräkt, när de plågade mig.

¹⁶Jag ödmjukade min själ med fasta, min bön skall vändas mot mitt bröst.

¹⁷Såsom en nästa, som vår broder, behandlade jag dem; som en sörjande och betryckt ödmjukade jag mig.

¹⁸Men de samlades mot mig under glädje; plågor hopade sig över mig, och jag förstod det icke.

¹⁹De skiljdes åt utan oro i samvetet; de prövade mig, de hånade mig öppet, de gnisslade tänder mot mig.

²⁰O Herre, huru länge dröjer det innan Du skall se på mig? Ryck min själ undan det fördärv de bereda, och mitt enda liv undan lejonen.

²¹Jag skall bekänna Dig Herre i en stor församling. Jag skall lova Dig i ett mäktigt folk.

²²Låt icke dem få glädja sig över mig, som hata mig med orätt, de som avsky mig utan skäl och blinka med ögonen.

²³Ty de tala fridsamt med mig och i vrede tänka de ut svek.

²⁴De spärrade upp munnen mot mig och sade: ”Rätt så, rätt så, vi sågo det med egna ögon!”

²⁵Du, o Herre, såg det, tig icke. Herre, vik icke ifrån mig.

²⁶Vakna och stå upp, Herre, för att skaffa mig rätt, för att utföra min sak, min Gud och min Herre.

²⁷Skaffa mig rätt efter Din rättfärdighet, Herre, min Gud, och låt dem icke få glädja sig över mig.

²⁸Låt dem icke säga i sina hjärtan: ”Rätt så, det gick såsom vi ville!” Låt dem icke säga: ”Vi hava uppslukat honom.”

²⁹Låt dem komma på skam och blygas, som glädja sig över min ofärd.

³⁰Med skam och blygd må de varda klädda, som förhäva sig över mig.

³¹Men må de jubla och glädja sig, som önska min rättfärdighet, och alltid säga: ”Upphöjd vare Herren”, de som önska frid åt Hans tjänare.

³²Då skall min tunga ständigt förkunna Din rättfärdighet och hela dagen Ditt lov.

Psalm 108

Gud, var icke tyst inför min lovsång, ty syndarens mun och den falskes mun hava öppnats mot mig.

²De hava talat mot mig med lögnaktig tunga, de hava omgivit mig med hatets ord och stridit mot mig utan skäl.

³Som svar på min kärlek hava de förtalat mig, men jag fortsatte att bedja.

⁴De lönade mig med ont för gott och med hat för min kärlek.

⁵Sätt en syndare över honom, och låt en åklagare stå på hans högra sida.

⁶När domen faller över honom, må han gå ut som skyldig, och må hans bön räknas som synd.

⁷Blive hans dagar få, och en annan tage hans ämbete.

⁸Varde hans barn faderlösa och hans hustru änka.

⁹Må hans söner driva omkring och tigga; må de kastas ut ur sina bostäder.

¹⁰Må ockraren spåra upp allt vad han äger, och må främlingar röva frukten av hans mödor.

¹¹Må ingen hjälpare finnas åt honom eller någon som visar medkänsla med hans faderlösa barn.

¹²Må hans barn gå mot undergång, och hans namn utplånas i ett enda släktled.

¹³Hans faders laglöshet varde ihågkommen inför Herren, och

hans moders synd varde icke utplånad.

¹⁴Må de alltid finnas inför Herren och deras minne utplånas från jorden,

¹⁵eftersom han icke tänkte på att visa barmhärtighet utan förföljde en arm och fattig man, en som kände styng i hjärtat, och honom ville han döda.

¹⁶Han älskade förbannelsen, och den skall drabba honom; han avböjde välsignelsen, och den skall lämna honom.

¹⁷Han klädde sig i förbannelse såsom i en mantel, den trängde in såsom vatten i hans inre, och såsom olja in i hans ben.

¹⁸Den varde honom såsom en mantel att svepa sig i, och såsom ett bälte han ständigt bär.

¹⁹Så handlar Herren med dem som förtala mig och tala ont mot min själ.

²⁰Men Du, o Herre, o Herre, visa barmhärtighet mot mig för Ditt namns skull, ty god är Din barmhärtighet.

²¹Rädda mig, ty jag är fattig och arm, och mitt hjärta är oroligt i mig.

²²Såsom en vikande skugga har jag ryckts bort, man har skakat av mig såsom gräshoppor.

²³Mina knän hava blivit svaga av fasta, och min kropp har förvandlats av brist på olja.

²⁴Jag drog på mig deras smädelser; när de sågo mig, skakade de på huvudet.

²⁵Hjälp mig, o Herre, min Gud, fräls mig i Din barmhärtighet.

²⁶Må de förstå att detta är Din hand, och att Du, o Herre, har gjort den.

²⁷De skola förbanna, men Du skall välsigna; må de som resa sig mot mig komma på skam, men Din tjänare skall glädja sig.

²⁸De som förtala mig skola kläda sig i blygsel och svepa sig i skam som i en mantel.

²⁹Högt vill jag prisa Herren med min mun och lova Honom mitt ibland de många.

³⁰Ty Han ställde Sig på den armes högra sida för att rädda mitt liv undan förföljarna.

Psalm 50

Förbarma Dig över mig, o Gud, i Ditt stora förbarmande, utplåna min missgärning i Din stora barmhärtighet.

²Två mig väl från min missgärning, och rena mig från min synd.

³Ty jag känner min missgärning, och min synd är alltid inför mig.

⁴Mot Dig allena har jag syndat och gjort vad ont är inför Dig, på det att Du må finnas rättfärdig i Dina ord och segra när Du bliver dömd.

⁵Ty se, i synd är jag född, och i synd har min moder burit mig.

⁶Ty se, Du har ju behag till sanning; det dolda och hemliga i Din vishet har Du uppenbarat för mig.

⁷Du skall bestänka mig med isop, och jag skall bliva ren; Du skall två mig, och jag skall bliva vitare än snö.

⁸Du skall låta mig få höra fröjd och glädje; de ben som voro förnedrade skola jubla.

⁹Vänd bort Ditt ansikte från mina synder, och utplåna alla mina missgärningar.

¹⁰Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta, och giv mig på nytt en frimodig ande i mitt inre.

¹¹Förkasta mig icke från Ditt ansikte, och tag icke Din Helige Ande ifrån mig.

¹²Låt mig åter få fröjdas över Din frälsning, och stärk mig med en ande som leder.

¹³Då skall jag lära överträdarna Dina vägar, och de ogudaktiga skola omvända sig till Dig.

¹⁴Rädda mig undan blodsutgjutelser, Gud, Du min frälsnings Gud, så skall min tunga jubla över Din rättfärdighet.

¹⁵O Herre, Du skall upplåta mina läppar, och min mun skall förkunna Ditt lov.

¹⁶Ty hade Du önskat offer, skulle jag ha givit Dig det, till brännoffer har Du icke lust.

¹⁷Ett offer som behagar Gud är en förkrossad ande; ett förkrossat och bedrövat hjärta skall Du, Gud, icke förakta.

¹⁸Gör väl mot Sion, o Herre, i Din godhet, så att Jerusalems murar byggs upp.

¹⁹Då skall rättfärdighetens offer glädja Dig, offergåvor och brännoffer.

²⁰Då skola de offera tjuurar på Ditt altare.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amēn.

Allēlouïa, allēlouïa, allēlouïa, ära åt Dig, o Gud. (3)

Herre, förbarma Dig. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Troparion, den andra plagala tonen.

O Herre, judarna dömde Dig, livgivare, till döden. De vilka genom Moses ledning av Dig blev förda på torrt land genom Röda havet, naglade Dig på korset. Du har diat dem med honung från klippan, de gav Dig galla. Men Du har av egen fri vilja lidit för att frälsa oss från fiendens slaveri. Ära åt Dig o Herre, Kristus, vår Gud ära åt Dig.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Du *Theotokos*, är den sanna vinstocken, från vilken livets frukt har utgått. Vi bönfälla dig, o Härskarinna, bed du och de heliga apostlarna för oss, att våra själar må frälsas.

Stichira, den fjärde plagala tonen

Kör: Fruktande judarna förnekade Petrus Dig, o Herre, han som var Din vän och förtrogne, och ropade högt med bitter röst: "Låt icke mina tårar bli glömda, ty mina ord, o Skapare, var att bevara tron, men jag gjorde det inte." Så mottag också vår botgöring och förbarma Dig över oss.

Vers: Lyssna till mina ord, o Herre, giv akt på mitt rop. *Ps 5:1*

Inför din korsfästelse, o Herre, när soldaterna hånade Dig, gömde änglarna sina ansikten, oförmögna att uthärda synen, ty Du som prydde jorden med blommor blev klädd i en krona

av törnen; Du som har svept himmelen med moln var klädd i en mantel av hån, men allt detta uppfyllde Din frälsningsplan, genom vilken Din medkänsla uppenbarades för oss. O Kristus stor i barmhärtighet, ära åt Dig!

Vers: Vänd Dig till ljudet av min bön, Du min konung och min Gud. *Ps 5:2*

Inför din korsfästelse, o Herre, när soldaterna hånade Dig, gömde änglarna sina ansikten, oförmögna att uthärda synen, ty Du som prydde jorden med blommor blev klädd i en krona av törnen; Du som har svept himmelen med moln var klädd i en mantel av hån, men allt detta uppfyllde Din frälsningsplan, genom vilken Din medkänsla uppenbarades för oss. O Kristus stor i barmhärtighet, ära åt Dig!

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

När Du restes på korset, o Herre, ropade Du till judarna: ”För vilka gärningar korsfäster I mig, mitt folk? Är det för att jag fick dina förlamade att gå? För att jag uppväckte de döda som ur sömnen? För jag botade kvinnan med blodgång, och förbarmade sig över kananeiska kvinnan? För vilka gärningar försöker I döda Mig? I skolen se på honom som I haven genomborrat, På eder Messias, o överträdare.”

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Prokeimenon, den fjärde tonen

Ty jag är nära att falla, och min plåga är alltid inför mig;
Herre, straffa mig icke i Din förtörnelse och tukta mig icke i Din vrede.

Läsare: Läsning från profeten Jesaja.

Präst/diakon: Vishet! Låtom oss vara uppmärksamma!

Jesaja 50:4–11

Herren, HERREN har givit mig en tunga med lärdom, så att jag förstår att genom mina ord hugsvala den trötte; han väcker var morgon mitt öra, han väcker det till att höra på lärjungesätt. Ja, Herren, HERREN har öppnat mitt öra, och jag har ej varit gensträvig, jag har ej vikit tillbaka. Jag höll fram min rygg åt dem som slogo mig och mina kinder åt dem som ryckte mig i skägget; jag skylde icke mitt ansikte mot smädelse och spott. Men Herren, HERREN hjälper mig, därför kände jag ej smädelsen, därför gjorde jag min panna hård såsom sten; jag visste ju, att jag ej skulle komma på skam. Den som dömer mig fri är nära, vem vill då gå till rätta med mig? Må han träda fram jämte mig. Vem vill vara min anklagare? Må han komma hit till mig. Se, Herren, HERREN hjälper mig; vem vill då döma mig skyldig? Se, de skola allasammans falla sönder såsom en klädnad; mal skall förtära dem. Vem bland eder, som fruktar HERREN och hör hans tjänares röst? Om han än vandrar i mörkret och icke ser någon ljusning, så förtröste han dock på HERRENS namn och stödde sig vid sin Gud. Men se, I alla som tänden upp en brand och väpnen eder med glödande pilar, I hemfallen själva åt lågorna från eder brand och åt pilarna som I haven antänt. Av min hand skall detta vederfaras eder; i kval skolen I komma att ligga.

Läsare: Läsning från Helige Paulus brev till Romarna.

Präst/diakon: Vishet! Låtom oss vara uppmärksamma!

Epistel Romarbrevet 5:6–10

Ty medan vi ännu voro svaga, led Kristus, när tiden var inne, döden för oss ogudaktiga. Näppeligen vill ju eljest någon dö ens för en rättfärdig man --om nu ock till äventyrs någon

kan hava mod att dö för den som har gjort honom gott-- men Gud bevisar sin kärlek till oss däri att Kristus dog för oss, medan vi ännu voro syndare. Så mycket mer skola vi därför, sedan vi nu hava blivit rättfärdiggjorda i och genom hans blod, också genom honom bliva frälsta undan vredesdomen. Ty om vi, medan vi voro Guds ovänner, blevo försonade med honom genom hans Sons död, så skola vi, sedan vi hava blivit försonade, ännu mycket mer bliva frälsta i och genom hans liv.

Kör: Allēlouia, allēlouia, allēlouia, ära åt Dig, o Gud. (3)

Präst/diakon: Låtom oss bedja till Herren, vår Gud, att Han ville akta oss värdiga att höra det heliga Evangeliet.

Kör: Herre, förbarma Dig. (3)

Präst/diakon: Sofia orthi! (Vishet! Stån upp!) Låtom oss höra det heliga Evangeliet!

Präst: Irini pasi.(Frid vare med eder alla.)

Kör: Så ock med din ande.

Präst: Läsning ur det heliga Evangeliet enligt evangelisten S:t Markus!

Diakon: Låtom oss vara uppmärksamma!

Kör: Ära åt Dig, o Herre ära åt Dig!

Evangelium Mark 15:1–41

Sedan nu översteprästerna, tillsammans med de äldste och de skrifflärde, hela Stora rådet, på morgonen hade fattat sitt beslut, läto de strax binda Jesus och förde honom bort och överlämnade honom åt Pilatus. Då frågade Pilatus honom: »Är du judarnas konung?» Han svarade honom och sade: »Du säger det själv.» Och översteprästerna framställde många anklagelser mot honom. Pilatus frågade honom då åter och sade: »Svarar du intet? Du hör ju huru mycket det är som de anklaga dig för.»

Men Jesus svarade intet mer, så att Pilatus förundrade sig. Nu plögade han vid högtiden giva dem en fånge lös, den som de begärde. Och där fanns då en man, han som kallades Barabbas, vilken satt fångslad jämte de andra som hade gjort upplopp och under upploppet begått dråp. Folket kom ditupp och begynte begära att han skulle göra åt dem såsom han plögade göra. Pilatus svarade dem och sade: »Viljen I att jag skall giva eder 'judarnas konung' lös?» 1Han förstod nämligen att det var av avund som översteprästerne hade dragit Jesus inför rätta. 1Men översteprästerne uppeggade folket till att begära att han hellre skulle giva dem Barabbas lös. 1När alltså Pilatus åter tog till orda och frågade dem: »Vad skall jag då göra med den som I kallen 'judarnas konung'?», så skriade de åter: »Korsfäst honom!» Men Pilatus frågade dem: »Vad ont har han då gjort?» Då skriade de ännu ivrigare: »Korsfäst honom!» Och eftersom Pilatus ville göra folket till viljes, gav han dem Barabbas lös; men Jesus lät han gissla och utlämnade honom sedan till att korsfästas. Och krigsmännen förde honom in i palatset, eller pretoriet, och kallade tillhopa hela den romerska vakten. Och de klädde på honom en purpurfärgad mantel och vred samman en krona av törnen och satte den på honom. Sedan begynte de hälsa honom: »Hell dig, judarnas konung!» Och de slogo honom i huvudet med ett rör och spottade på honom; därvid böjde de knä och gävo honom sin hyllning. Och när de hade begabbat honom, klädde de av honom den purpurfärgade manteln och satte på honom hans egna kläder och förde honom ut för att korsfästa honom. Och en man som kom utifrån marken gick där fram, Simon från Cyrene, Alexanders och Rufus' fader; honom tvingade de att gå med och bära hans kors. Och de förde honom till Golgataplatsen (det betyder huvudskalleplatsen). Och de räckte honom vin, blandat med myrra, men han tog

icke emot det. Och de korsfäste honom och delade sedan hans kläder mellan sig, genom att kasta lott om vad var och en skulle få. Och det var vid tredje timmen som de korsfäste honom. Och den överskrift som man hade satt upp över honom, för att angiva vad han var anklagad för, hade denna lydelse: »Judarnas konung.» Och de korsfäste med honom två rövare, den ene på hans högra sida och den andre på hans vänstra. Och de som gingo där förbi bespottade honom och skakade huvudet och sade: »Tvi dig, du som 'bryter ned templet och bygger upp det igen inom tre dagar'! Hjälp dig nu själv, och stig ned från korset.» Sammalunda talade ock översteprästerna, jämte de skriftlärde, begabbande ord med varandra och sade: »Andra har han hjälpt; sig själv kan han icke hjälpa. Han som är Messias, Israels konung, han stige nu ned från korset, så att vi få se det och tro.» Också de män som voro korsfästa med honom smädade honom. Men vid sjätte timmen kom över hela landet ett mörker, som varade ända till nionde timmen. Och vid nionde timmen ropade Jesus med hög röst: »Eloi, Eloi, lema sabaktani?»; det betyder: »Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?» Då några av dem som stodo där bredvid hörde detta, sade de: »Hör, han kallar på Elias.» Men en av dem skyndade fram och fyllde en svamp med ättikvin och satte den på ett rör och gav honom att dricka, i det han sade: »Låt oss se om Elias kommer och tager honom ned.» Men Jesus ropade med hög röst och gav upp andan. Då rämnade förlåten i templet i två stycken, uppifrån och ända ned. Men när hövitsmannen, som stod där mitt emot honom, såg att han på sådant sätt gav upp andan, sade han: »Förvisso var denne man Guds Son.» Också några kvinnor stodo där på avstånd och sågo vad som skedde. Bland dessa voro jämväl Maria från Magdala och den Maria som var Jakob den yngres och Josefs moder, så ock Salome -- vilka hade följt honom och tjänat honom, medan

han var i Galileen -- därtill många andra kvinnor, de som med honom hade vandrat upp till Jerusalem.

Kör: Ära åt Ditt lidande, o Herre ära åt Dig!

Lovad vare Herren Gud! Lovad vare Herren dag för dag! Skynda till vår hjälp, Du vår frälsnings Gud! Du är vår Gud, en Gud, som kan frälsa.

Läsare: Helige Gud, Helige Starke, Helige Odödlige, förbarma Dig över oss. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Allraheligaste Treenighet, förbarma Dig över oss. Herre, rena oss från våra synder. Härskare, förlåt oss våra överträdelser. Helige, kom till oss och hela våra sjukheter för Ditt namns skull.

Herre, förbarma Dig. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Fader vår, som är i himlarna. Helgat varde Ditt namn. Tillkomme Ditt Rike. Ske Din vilja såsom i himmelen så ock på jorden. Vårt dagliga bröd giv oss idag, och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro, och inled oss icke i frestelse, utan fräls oss ifrån den onde.

Präst: Ty riket är Ditt och makten och härligheten, Faderns och Sonens och Helige Andes, nu och alltid och i evigheters evighet.

Kontakion, den fjärde plagala tonen

Kommen låtom oss prisa Honom som korsfästes för vår skull. Maria sade när hon såg Honom på träet; ”Du har uthärdat korset, Du som är min Son och min Gud”.

Herre, förbarma Dig! (40)

ODu, som varje tid och varje timme, i himmelen och på jorden, prisas och äras, o Kriste, vår Gud, Du långmodige, stor i mildhet och stor i barmhärtighet; Du som älskar de rättfärdiga och förbarmar Dig över syndarna; Du som kallat alla till frälsning med löftet om kommande goda gåvor. Mottag, o Herre, själv våra böner denna stund och led våra liv efter Dina stadgar. Helga våra själar, rena våra kroppar, styr våra tankar, rena våra sinnen och bevara oss från all sorg, allt ont och all smärta. Beskräma oss med Dina heliga änglar, på det att, bevarade och ledda av deras härskara, vi må nå fram till trons enhet och till kunskapen om Din ofattbara härlighet, ty Du är välsignad i evigheters evighet. Amen.

Herre, förbarma Dig! (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Ärorikare än kerubim och utan jämförelse mer prisad än serafim, Du som utan att förtäras födde Gud, Ordet Du som är *Theotokos*, vi prisa Dig.

I Herrens namn, fader, välsigna.

Präst: Gud vare oss nådig och välsigne oss, och vise Sitt ansikte för oss, och förbarme Sig över oss.

Läsare: Amen. Härskare, Gud, Fader, Allhärskare, Herre, Du enfödde Son, Jesu Kriste, och Du Helige Ande! Du enda Gudom, Du enda kraft, förbarma Dig över mig syndare. Du som känner alla öden, fräls mig Din ovärdige tjänare. Ty välsignad är Du i evigheternas evigheter. Amen.

Och sedan direkt

SJÄTTE TIMMEN

Prästen beröker altaret och hela kyrkan under psalmerna. Den största kyrkklockan slår sex gånger före den sjätte timmen börjar.

Kommen, låtom oss tillbedja Gud, vår Konung.

Kommen låtom oss tillbedja och nedfalla för Kristus, vår Konung och Gud.

Kommen, låtom oss tillbedja och nedfalla för Kristus Själv, vår Konung och Gud.

PSALM 53

O Gud, fräls mig genom Ditt namn, och döm mig genom Din makt.

²Gud, hör min bön, lyssna till min muns tal.

³Ty främlingar resa sig upp mot mig, och våldsverkare stå efter min själ; de hava icke Gud för ögonen.

⁴Se, Gud är min hjälpare, Herren uppehåller min själ.

⁵Han skall vända det onda mot mina fiender. Utplåna dem i Din sanning.

⁶Av fri vilja skall jag offra åt Dig; jag skall bekänna Ditt namn, o Herre, ty det är gott.

⁷Ty Du har räddat mig ur all nöd, mitt öga har fått skåda mina fiender.

PSALM 139

Rädda mig, o Herre, från en ond människa; befria mig, o Herre, från en orättfärdig människa.

²De hava talat orättfärdighet i hjärtat; hela dagen hava de

berett sig till strid.

³De hava vässat sina tungor såsom en orm; huggormsgift finnes under deras läppar.

⁴Bevara mig, o Herre, från syndarens hand; rädda mig ifrån orättfärdiga människor, som hava tänkt lägga krokben för mina steg.

⁵De övermodiga lade ut en snara för mig och spände ut ett rep till snara för mina fötter; på min väg hava de lagt ut en stötesten för mig.

⁶Jag sade till Herren: ”Du är min Gud, lyssna, o Herre, till ljudet av min bön.”

⁷Herre, o Herre, min frälsnings kraft, Du har lagt en skugga över mitt huvud på stridens dag.

⁸Överlämna mig icke, o Herre, åt syndaren mot min vilja. De gjorde upp planer mot mig; övergiv mig icke, må de aldrig bli upphöjda.

⁹På deras huvud som omgiva mig, skall deras läppars olycka betäcka dem.

¹⁰Glödande kol skall falla över dem; i eld skall Du kasta dem, i plågorna skola de icke kunna bestå.

¹¹En ordrik man skall icke hava framgång på jorden; onda ting skola förjaga en orättfärdig man till fördärv.

¹²Jag vet att Herren skall döma den fattige och giva de behövande rätt.

¹³Ja, de rättfärdiga skola bekänna Ditt namn och de redliga bo inför Ditt ansikte.

PSALM 90

Den som bor i den Högstes hägn skall vila i beskydd av himmelens Gud.

²Han skall säga till Herren: ”Min hjälpare är Du och min tillflykt, min Gud, jag skall förtrösta på Honom.”

³Ty Han skall rycka mig ur jägarnas snara och från skakande ord.

⁴Med Sina skuldror skall Han betäcka dig, och under Hans

vingar skall du finna hopp.

⁵Hans sanning skall omgiva dig såsom med en sköld; du skall icke behöva frukta för nattens fasa, för pilen, som flyger om dagen,

⁶för det som drar förbi i mörkret, för olyckan och middagens demon.

⁷Vid din sida skola tusen falla, och tiotusen vid din högra sida, men dig skall det icke nå.

⁸Ja, med dina ögon skall du märka det, och syndarnas lön skall du få se.

⁹Ty Du, o Herre, är mitt hopp, Du har gjort den Högste till Din tillflykt.

¹⁰Inget ont skall vederfaras dig, och ingen plåga skall nalkas din boning.

¹¹Ty Han skall giva Sina änglar befallning om dig, så att de bevara dig på alla dina vägar.

¹²De skola lyfta dig på sina händer, så att du icke stöter din fot mot någon sten.

¹³På huggorm och basilisk skall du trampa, du skall gå fram över lejon och drake.

¹⁴Ty han har satt sitt hopp till Mig, och Jag skall befria honom; Jag skall beskydda honom därför att han känner Mitt namn.

¹⁵Han skall åkalla Mig, och Jag skall höra hans bön, Jag är med honom i nöden, Jag skall föra honom ut och förhärliga honom.

¹⁶Med många dagar vill Jag mätta honom och visa honom Min frälsning.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amēn.

Allēlouïa, allēlouïa, allēlouïa, ära åt Dig, o Gud. (3)

Herre, förbarma Dig. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Troparion, den andra tonen

O Kriste, vår Gud, mitt i denna värld har du skapat frälsning. På korset har Du utsträckt Dina allrarenaste armar och så församlat alla de folk, som ropa; Herre, ära vare Dig!

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Stichira, den fjärde plagala tonen

Så säger Herren till judarna; Mitt folk vad har ni gjort mot mig, vad ont har jag gjort mot eder? De blinda har jag upplyst, de spetälska har jag renat, den lame har jag upprest. Mitt folk vad har Du gjort mot mig? Och hur har du vedergällt mig? Istället för manna; galla, istället för vatten; ättika, istället för att älska mig har du korsfäst mig. Jag kan inte längre lida detta. Jag kallar till mig hedningarna och de skall ära mig, tillika med Fadern och Anden, och jag skall giva dem evigt liv.

Vers: De gåvo mig galla att äta, och ättika till att släcka min tröst. *Ps 68:26*

Apostlarnas kör ropar till Dig, o Israels laggivare, skrifflärda och farisээр: ”Se templet som I förstörde! Se Lammet som I korsfäste! I överlämnade Honom till graven, men genom sin egen kraft uppstod han. Låten eder icke luras, o I judar. Han är den som räddade dig ur havet och gav dig mat i öknen. Han är världens liv, ljus och fred.”

Vers: Fräls mig, o Gud, ty vattnen hava trängt mig inpå min själ.
Ps 68:1

Apostlarnas kör ropar till Dig, o Israels laggivare, skrifflärda och farisээр: ”Se templet som I förstörde! Se Lammet som I korsfäste! I överlämnade Honom till graven, men genom sin egen kraft uppstod han. Låten eder icke luras, o I judar. Han är den som räddade dig ur havet och gav dig mat i öknen. Han är världens liv, ljus och fred.”

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Kommen, o I Kristus-bärande människor! Låtom oss se vad förrädaren Judas och de laglösa prästerna har planerat mot vår Frälsare. Idag gjorde de det odödliga Ordet föremål för döden. De överlämnade honom till Pilatus och korsfäste honom på Golgata. När vår Frälsare led detta ropade han högt och sade: ”Fader, förlåt dem denna synd, så att alla folk ska känna min uppståndelse från de döda”.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Kommen, o I Kristus-bärande människor! Låtom oss se vad förrädaren Judas och de laglösa prästerna har planerat mot vår Frälsare. Idag gjorde de det odödliga Ordet föremål för döden. De överlämnade honom till Pilatus och korsfäste honom på Golgata. När vår Frälsare led detta ropade han högt och sade: ”Fader, förlåt dem denna synd, så att alla folk ska känna min uppståndelse från de döda”.

Prokeimenon, den fjärde tonen Ps 8:1

O Herre, vår Herre, huru underbart är icke Ditt namn över hela jorden!

Ditt majestät är upphöjt över himlarna.

Läsare: Läsning från profeten Jesaja.

Präst/diakon: Vishet! Låtom oss vara uppmärksamma!

Jesaja 52:13–54:1

Se, min tjänare skall hava framgång; han skall bliva upphöjd och stor och högt uppsatt. Såsom många häpnade över honom, därför att hans utseende var vanställt mer än andra människors och hans gestalt oansenligare än andra människobarns, så skall han ock väcka förundran hos många folk; ja, konungar skola

förstummas i förundran över honom. Ty vad aldrig har varit förtäljt för dem, det få de se, och vad de aldrig hava hört, det få de förnimma. Men vem trodde, vad som predikades för oss, och för vem var HERRENS arm uppenbar? Han sköt upp såsom en ringa telning inför honom, såsom ett rotskott ur förtorkad jord. Han hade ingen gestalt eller fågring; när vi sågo på honom, kunde hans utseende ej behaga oss. Föraktat var han och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med krankhet; han var såsom en, för vilken man skyler sitt ansikte, så föraktat, att vi höllo honom för intet. Men det var våra krankheter han bar, våra smärtor, dem lade han på sig, medan vi höllo honom för att vara hemsökt, tuktrad av Gud och pinad. Ja, han var sargad för våra överträdelsers skull och slagen för våra missgärningars skull; näpsten var lagd på honom, för att vi skulle få frid, och genom hans sår bliva vi helade. Vi gingo alla vilse såsom får, var och en av oss ville vandra sin egen väg, men HERREN lät allas vår missgärning drabba honom. Han blev plågad, fastän han ödmjukade sig och icke öppnade sin mun, lik ett lamm, som föres bort att slaktas, och lik ett får, som är tyst inför dem som klippa det ja, han öppnade icke sin mun. Undan våld och dom blev han borttagen, men vem i hans släkte betänker detta? Ja, han rycktes bort ifrån de levandes land, och för mitt folks överträdelsers skull kom plåga över honom. Och bland de ogudaktiga fick hans in grav bland de rika kom han först, när han var död fastän han ingen orätt hade gjort och fastän svek icke fanns i hans mun. Det behagade HERREN att slå honom med krankhet: om hans liv så bleve ett skuldoffer, då skulle han få se avkomlingar och länge leva, och HERRENS vilja skulle genom honom hava framgång. Ja, av den vedermöda hans själ har utstått skall han se frukt och så bliva mättad; genom sin kunskap skall han göra många rättfärdiga, han, den rättfärdige,

min tjänare, i det han bär deras missgärningar. Därför skall jag tillskifta honom hans lott bland de många, och med talrika skaror skall han få utskifta byte, eftersom han utgav sitt liv i döden och blev räknad bland överträdare, han som bar många synder och bad för överträdarna. Jubla, du ofruktsamma, du som icke har fött barn; brist ut i jubel och ropa av fröjd, du som icke har blivit moder. Ty den ensamman skall hava många barn, flera än den som har man, säger HERREN.

Alla moderna liturgiska böcker föreskriver läsning ur Jesaja, men de äldsta manuskripten har Amos istället med dess profetia att "solen ska gå ned vid middagstid". Jesaja läses vid vesper och har säkert pga dubblering hamnat här.

Läsare: Läsning från Helige Paulus brev till Hebreerna.

Präst/diakon: Vishet! Låtom oss vara uppmärksamma!

Epistel Heb 2:11–18

Han som helgar och de som bliva helgade hava nämligen alla en och samme Fader. Fördenskull blyges han icke för att kalla dem bröder; han säger ju: »Jag skall förkunna ditt namn för mina bröder, mitt i församlingen skall jag prisa dig»; å ock: »Jag vill sätta min förtröstan till honom»; så ock: »Se här äro jag och barnen som Gud har givit mig.» Då nu barnen hade blivit delaktiga av kött och blod, blev ock han på ett liknande sätt delaktig därav, för att han genom sin död skulle göra dens makt om intet, som hade döden i sitt våld, det är djävulen, och göra alla dem fria, som av fruktan för döden hela sitt liv igenom hade varit hemfallna till trældom. Ty det är ju icke änglar som han tager sig an; det är Abrahams säd som han tager sig an. Därför måste han i allt bliva lik sina bröder, för att han skulle bliva barmhärtig och en trogen överstepräst i sin tjänst inför Gud, till

att försona folkets synder. Ty därigenom att han har lidit, i det han själv blev frestad, kan han hjälpa dem som frestas.

Kör: Allēlouïa, allēlouïa, allēlouïa, ära åt Dig, o Gud. (3)

Präst/diakon: Låtom oss bedja till Herren, vår Gud, att Han ville akta oss värdiga att höra det heliga Evangeliet.

Kör: Herre, förbarma Dig. (3)

Präst/diakon: Sofia orthi! (Vishet! Stån upp!) Låtom oss höra det heliga Evangeliet!

Präst: Irini pasi.(Frid vare med eder alla.)

Kör: Så ock med din ande.

Präst: Läsning ur det heliga Evangeliet enligt evangelisten S:t Matteus!

Diakon: Låtom oss vara uppmärksamma!

Kör: Ära åt Dig, o Herre ära åt Dig!

Evangelium Lukas 23:32–49

J ämväl två andra, två ogärningsmän, fördes ut för att avlivas tillika med honom. Och när de hade kommit till den plats som kallades »Huvudskallen» korsfäste de honom där, så ock ogärningsmännen, den ene på högra sidan och den andre på vänstra. Men Jesus sade: »Fader, förlåt dem; ty de veta icke vad de göra. Och de delade hans kläder mellan sig och kastade lott om dem. --Men folket stod och såg därpå. Och jämväl rådsherrarna drevo gäck med honom och sade: »Andra har han hjälpt; nu må han hjälpa sig själv, om han är Guds Smorde, den utvalde.» Också krigsmännen gingo fram och begabbade honom och räckte honom ättikvin och sade: »Är du judarnas konung, så hjälp dig själv.» Men över honom hade man ock satt upp en överskrift: »Denne är judarnas konung.» Och en av de ogärningsmän

som voro där upphängda smädade honom och sade: »Du är ju Messias; hjälp då dig själv och oss.» Då tillrättavisade honom den andre och svarade och sade: »Fruktar icke heller du Gud, du som är under samma dom? Oss vederfares detta med all rätt, ty vi lida vad våra gärningar äro värda, men denne man har intet ont gjort.» Sedan sade han: »Jesus, tänk på mig, när du kommer i ditt rike.» Han svarade honom: »Sannerligen säger jag dig: I dag skall du vara med mig i paradiset.» Det var nu omkring sjätte timmen; då kom över hela landet ett mörker, som varade ända till nionde timmen, i det att solen miste sitt sken. Och förlåten i templet rämnade mitt itu. Och Jesus ropade med hög röst och sade: »Fader, i dina händer befaller jag min ande.» Och när han hade sagt detta, gav han upp andan. Men när hövitsmannen såg vad som skedde, prisade han Gud och sade: »Så var då denne verkligen en rättfärdig man!» Och när allt folket, de som hade kommit tillsammans för att se härpå, sågo vad som skedde, slogo de sig för bröstet och vände hem igen. Men alla hans vänner stodo på avstånd och sågo detta, bland dem också några kvinnor, de som hade följt med honom från Galileen.

Kör: Ära åt Ditt lidande, o Herre ära åt Dig!

Herre, må Din nåd snart komma oss till mötes, ty vi äro mycket arma. Hjälp oss Gud, vår Frälsare, för Ditt namns härlighets skull. Herre, rädda oss och rena oss från våra synder för Ditt namns skull.

Läsare: Helige Gud, Helige Starke, Helige Odödlige, förbarma Dig över oss. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Allraheligaste Treenighet, förbarma Dig över oss. Herre, rena

oss från våra synder. Härskare, förlåt oss våra överträdelser. Helige, kom till oss och hela våra krankheter för Ditt namns skull.

Herre, förbarma Dig. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Fader vår, som är i himlarna. Helgat varde Ditt namn. Tillkomme Ditt Rike. Ske Din vilja såsom i himmelen så ock på jorden. Vårt dagliga bröd giv oss idag, och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro, och inled oss icke i frestelse, utan fräls oss ifrån den onde.

Präst: Ty riket är Ditt och makten och härligheten, Faderns och Sonens och Helige Andes, nu och alltid och i evigheters evighet.

Kontakion, den fjärde plagala tonen

Kommen låtom oss prisa Honom som korsfästes för vår skull. Maria sade när hon såg Honom på träet; ”Du har uthärdat korset, Du som är min Son och min Gud”.

Herre, förbarma Dig! (40)

ODu, som varje tid och varje timme, i himmelen och på jorden, prisas och äras, O Kriste, vår Gud, Du långmodige, stor i mildhet och stor i barmhärtighet; Du som älskar de rättfärdiga och förbarmar Dig över syndarna; Du som kallat alla till frälsning med löftet om kommande goda gåvor. Mottag, O Herre, själv våra böner denna stund och led våra liv efter Dina stadgar. Helga våra själar, rena våra kroppar, styr våra tankar, rena våra sinnen och bevara oss från all sorg, allt ont och all smärta. Beskrämma oss med Dina heliga änglar, på det att, bevarade och ledda av deras härskara, vi må nå fram till trons enhet och till kunskapen om

Din ofattbara härlighet, ty Du är välsignad i evigheters evighet.
Amen.

Herre, förbarma Dig! (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Ärorikare än kerubim och utan jämförelse mer prisad än serafim, Du som utan att förtäras födde Gud, Ordet Du som är *Theotokos*, vi prisa Dig.

I Herrens namn, fader, välsigna.

Präst: Gud vare oss nådig och välsigne oss, och vise Sitt ansikte för oss, och förbarme Sig över oss.

Bön av Basileios den Store

Läsare: O härskarornas Herre och Gud, Du allt skapats Danare, Du som av Din nåds outtömliga godhet sände ned Din enfödde Son, vår Herre Jesus Kristus till vårt släktes frälsning och som genom Hans ärevördiga kors utplånade våra synders handskrift och så besegrade mörkrets herravälde och makt; mottag Du själv, O människoälskande Härskare, denna tacksägelse och åkallan från oss syndare. Bevara oss från alla ödeläggande och mörka försyndelser och från alla våra synliga och osynliga fiender, som söka vårt fördärv. Nagla vårt kött vid Din fruktan och låt icke våra hjärtan vika av till onda ord eller tankar. Men sår våra hjärtan med Din kärlek, så att vi alltid, skådande till Dig och alltid ledda av Ditt ljus, i Dig må se det ouppnåeliga och alltid närvarande ljuset. Så skola vi till Dig, Du evige Fader och till Din enfödde Son och Din allraheligaste och gode och livgivande Ande, uppsända lov och tacksägelse, nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Och sedan direkt

NIONDE TIMMEN

Prästen beröker altaret och hela kyrkan under psalmerna. Den största kyrkklockan slår nio gånger före den nionde timmen börjar.

Kommen, låtom oss tillbedja Gud, vår Konung.

Kommen låtom oss tillbedja och nedfalla för Kristus, vår Konung och Gud.

Kommen, låtom oss tillbedja och nedfalla för Kristus Själv, vår Konung och Gud.

PSALM 68

Fräls mig, o Gud, ty vattnen hava trängt mig in på min själ.

²Jag har fastnat i djup dy, och det finnes ingen botten.

³Jag har sjunkit ned i havets djup, och stormen har dränkt mig.

⁴Jag har ropat mig trött, min strupe är hes; mina ögon hava slocknat; det är ute med mitt hopp till Gud.

⁵De som hata mig utan sak blevo flera än håren på mitt huvud.

⁶Mina fiender som förfölja mig med orätt hava blivit starka; det som jag icke har rövat, fick jag då betala.

⁷O Gud, Du känner min dårskap, och mina felsteg äro icke dolda för Dig.

⁸De som vänta på Dig, o Herre, härskarornas Herre, må de icke komma på skam för min skull.

⁹De som söka Dig, Israels Gud, må de icke komma på skam för mig.

¹⁰Ty för Din skull har jag burit smälek, rodnad har täckt mitt ansikte.

¹¹Jag har blivit främmande för mina bröder och en främling för min moders söner.

¹²Ty nitälskan för Ditt hus har förtärt mig, och smädelserna från dem som smäda Dig har fallit över mig.

¹³Ja, jag höljde min själ i fasta, och det blev till en smälek för

mig.

¹⁴Jag klädde mig i säck, men jag blev för dem ett ordspråk.

¹⁵De som sutto i porten förtalade mig; och om mig sjöngo vindrickarna visor.

¹⁶Men jag riktade min bön till Dig, o Herre; det är en nådens stund.

¹⁷O Gud, i Din rika barmhärtighet bönhör mig med Din vissa frälsning.

¹⁸Rädda mig från dyn, så att jag icke fastnar; ryck mig undan dem som hata mig och ur vattendjupet.

¹⁹Låt icke vattensvallet fördränka mig eller djupet uppsluka mig, eller avgrunden slå igen sina käftar över mig.

²⁰Hör mig, o Herre, ty god är Din barmhärtighet, se på mig i Ditt stora förbarmande.

²¹Vänd icke bort Ditt ansikte från Din tjänare, ty jag är i nöd; skynda att lyssna till mig.

²²Vänd Dig till min själ och befria den; rädda mig för mina fienders skull.

²³Ty Du känner min smälek, min skam och blygsel ser Du.

²⁴Alla som plåga mig äro inför Dig; min själ väntade smälek och elände.

²⁵Och jag väntade på någon som kände medlidande, men det fanns ingen; på någon som tröstade, men jag fann ingen.

²⁶De gåvo mig galla att äta, och ättika till att släcka min tröst.

²⁷Må deras bord bliva till en snara för dem, till vedergällning och till stöteten.

²⁸Må deras ögon förmörkas, så att de icke se; och deras rygg alltid vara böjd.

²⁹Utgjut Din vrede över dem, och låt Din rasande vrede drabba dem.

³⁰Må deras boplatz läggas öde och ingen bo i deras tält.

³¹Ty dem som Du har slagit, förföljde de och ökade smärtan av mina sår.

³²Tillräkna dem skuld på skuld, låt dem icke komma in i Din rättfärdighet.

³³Må de utplånas ur de levandes bok och icke skrivas in tillsammans med de rättfärdiga.

³⁴Jag är fattig och lider, må Din frälsning, o Gud, vara min snabba hjälp.

³⁵Jag vill lova Guds namn med en sång, jag vill upphöja Hans storhet med lov.

³⁶Det skall behaga Gud mer än en ungtjur som bär horn och klövar.

³⁷Må de fattiga se det och glädja sig; söken Gud så skall eder själ få liv.

³⁸Ty Herren har lyssnat till de arma och har icke föraktat Sina fångna.

³⁹Honom love himlarna och jorden, havet och allt vad som rör sig däri.

⁴⁰Ty Gud skall frälsa Sion, Juda städer skola byggas upp; och de skola bo där och taga det i besittning.

⁴¹Dina tjänares ättlingar skola besitta det, och de som älska Ditt namn skola bo där.

PSALM 69

O Gud, skynda till min hjälp, o Herre, kom snart till min räddning.

²Må alla de komma på skam och varda utskämnda, som stå efter mitt liv.

³Må de vika tillbaka och blygas, som önska min ofärd.

⁴Må de genast vika tillbaka i sin skam, de som säga till mig: ”Rätt åt dig, rätt åt dig.”

⁵Men alla de som söka Dig, o Gud, må fröjdas och vara glada i Dig, och de som åstunda Din frälsning säge alltid: ”Lovad vare Herren!”

⁶Jag är fattig och arm, Gud hjälpe mig.

⁷Min hjälp och min befriare är Du, o Herre, dröj icke.

PSALM 85

O Herre, böj Ditt öra och lyssna till mig, ty jag är fattig och arm.

²Bevara mitt liv, ty jag är from; min Gud, fräls Din tjänare, som förtröstar på Dig.

³Förbarma Dig över mig, o Herre, ty hela dagen vill jag ropa till Dig; gläd Din tjänares själ, ty till Dig har jag upplyft min själ.

⁴Ty Du, o Herre, är god och mild och rik på barmhärtighet mot alla som åkalla Dig.

⁵Vänd Ditt öra, o Herre, till min bön, och giv akt på ljudet av min önskan.

⁶På min nöds dag åkallade jag Dig, ty Du bönhör mig.

⁷Ingen är Dig lik bland gudarna, o Herre, och intet är såsom Dina verk.

⁸Alla folk, som Du har gjort, skola komma och tillbedja inför Dig, o Herre, och skola prisa Ditt namn.

⁹Ty Du är stor och gör under; Du allena är Gud.

¹⁰Led mig, o Herre, på Din väg, så skall jag vandra i Din sanning. Må mitt hjärta glädja sig, så att jag vördar Ditt namn.

¹¹Jag vill bekänna Dig, o Herre, min Gud, av hela mitt hjärta och ära Ditt namn evinnerligen.

¹²Ty Din barmhärtighet är stor över mig, och Du har ryckt min själ ur dödsrikets djup.

¹³Ö Gud, laglösa reste sig mot mig, de starkas hop stod mig efter livet, de hade icke Dig för sina ögon.

¹⁴Men du, o Herre, är nådig och barmhärtig, långmodig och full av förbarmande och trofasthet.

¹⁵Vänd Din blick till mig och förbarma Dig över mig; giv Din styrka åt Din tjänare, och rädda Din tjänarinnas son.

¹⁶Gör med mig ett gott tecken, och må de som hata mig få se det och komma på skam; ty Du, o Herre, har hjälpt mig och tröstat mig.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amēn.

Allēlouïa, allēlouïa, allēlouïa, ära åt Dig, o Gud. (3)

Herre, förbarma Dig. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Troparion, den fjärde plagala tonen

När ogärningsmannen såg livets Upphov hänga på Korset, sade han; ”Om det ej vore den människoblivne Guden, som här korsfästes med oss, så skulle solen ej ha dolt sina strålar, ej heller skulle jorden ha darrat i bävan. Men Du som har uthärdat allt, tänk på mig i Ditt Rike.”

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

O älskade Herre, som för vår skull föddes av en jungfru och har uthärdat korsfästelse, trampa ned döden genom döden och som Gud uppenbara Uppståndelse: Förakta icke Dina händers verk, utan visa Din kärlek till mänskligheten, o barmhärtige. Acceptera de böner som hon har framfört å våra vägnar som födde dig och fräls Ditt förtvivlade folk, o vår Frälsare.

Ett märkligt under var det att se Skaparen av himmel och jord uppsatt på korset. Solen mörknade och dagen ändrades till natt. Jorden gav upp de dödas kroppar från deras gravar. Med dem tillbeder vi Dig: fräls oss, o Herre.

Vers: De hava delat mina kläder mellan sig och kastat lott om min klädnad. *Ps 21:18*

När överträdare spikade Ärans konung på korset, ropade Han till dem: ”Huru hava jag orsakat eder smärta? Eller hur hava jag gjort dig arg? Vem före Mig räddade dig från lidande? Och huru har du nu belönat Mig? Genom att göra ont för gott. För eldstoden spikar du Mig på korset. För molnet gräver du Mig en grav. Istället för manna giver du Mig galla. Istället för vatten giver du mig ättika att dricka. I fortsättningen skall jag kalla hedningarna, och de kommer att förhärliga mig med Fadern och den helige Ande”.

Vers: De gävo mig galla att äta, och ättika till att släcka

min tröst. Ps 68:26

När överträdare spikade Ärans konung på korset, ropade Han till dem: ”Huru hava jag orsakat eder smärta? Eller hur hava jag gjort dig arg? Vem före Mig räddade dig från lidande? Och huru har du nu belönat Mig? Genom att göra ont för gott. För eldstoden spikar du Mig på korset. För molnet gräver du Mig en grav. Istället för manna giver du Mig galla. Istället för vatten giver du mig ättika att dricka. I fortsättningen skall jag kalla hedningarna, och de kommer att förhållas mig med Fadern och den helige Ande”.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amēn.

Höger och vänster kör samlas i mitten av solea och sjunger medan alla knäfaller med prostration:

Stichira, andra plagala tonen

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amēn.

Idag är upphängd på Träet, Han som hängde upp land på vattnet. (3)

En törnekrona kröner Honom som är änglarnas konung.

Han är insvept med ett purpurfärgad tyg av hån, Han som sveper in himmelen med moln.

Han tar emot smädelser, Han som befriade Adam i Jordan.

Han genomborras spikar, Han som är kyrkans brudgum.

Han är stungen med ett spjut, Han som är Jungfruns Son.

Vi tillber ditt lidande, o Kriste! (3)

Visa oss också Din härliga uppståndelse!

Prokeimenon, den fjärde tonen

Dårarna säga i sina hjärtan: ”Det finnes ingen Gud”.

Fördärv och styggelse är deras verk; ingen finnes som gör, vad gott är.

Läsare: Läsning från profeten Jeremia.

Präst/diakon: Vishet! Låtom oss vara uppmärksamma!

Jeremia 11:18 - 12:15

HERREN kungjorde det för mig, så att jag fick veta det; ja, du lät mig se vad de förehade. Själv var jag såsom ett menlöst lamm som föres bort till att slaktas; jag visste ej att de förehade anslag mot mig: »Låt oss fördärva trädet med dess frukt, låt oss utrota honom ur de levandes land, så att man icke mer kommer ihåg hans namn.» Men HERREN Sebaot är en rättfärdig domare, som prövar njurar och hjärta. Så lät mig då få se din hämnd på dem, ty för dig har jag lagt fram min sak. Därför säger HERREN så om Anatots män, dem som stå efter ditt liv och säga: »Profetera icke i HERRENS namn, om du icke vill dö för vår hand» ja, därför säger HERREN Sebaot så: Se, jag skall hemsöka dem; deras unga män skola dö genom svärd, deras söner och döttrar skola dö genom hunger. Och intet skall bliva kvar av dem; ty jag skall låta olycka drabba Anatots män, när deras hemsökelses år kommer. HERRE, om jag vill gå till rätta med dig, så behåller du dock rätten. Likväl måste jag tala med dig om vad rätt är. Varför går det de ogudaktiga så väl? Varför hava alla trolösa så god lycka? Du planterar dem, och de slå rot; de växa och bära frukt. Nära är du i deras mun, men fjärran är du från deras innersta. Men du, HERRE, känner mig; du ser mig och prövar huru mitt hjärta är mot dig. Ryck dem bort såsom får till att slaktas, och invig dem till en dödens dag. Huru länge skall landet ligga sörjande och gräset på marken allestädes förtorka, så att både fyrfotadjur och fåglar förgås för inbyggarnas onskas skull, under det att dessa

säga: »Han skall icke se vår undergång» Om du icke orkar löpa i kapp med fotgängare, huru vill du då taga upp tävlan med hästar? Och om du nu känner dig trygg i ett fredligt land, huru skall det gå dig bland Jordanbygdens snår? Se, till och med dina bröder och din faders hus äro ju trolösa mot dig; till och med dessa ropa med full hals bakom din rygg. Du må icke tro på dem, om de ock tala vänligt till dig. Jag har övergivit mitt hus, förskjutit min arvedel; det som var kärast för min själ lämnade jag i fiendehand. Hon som är min arvedel blev mot mig såsom ett lejon i skogen; hon har höjt sin röst mot mig, därför har jag fattat hat till henne. Skall min arvedel vara mot mig såsom en brokig rovfågel --då må ock rovfåglar komma emot henne från alla sidor. Upp, samlen tillhopa alla markens djur, och låten dem komma för att äta! Herdar i mängd fördärva min vingård och förtrampa min åker; de göra min sköna åker till en öde öken. Man gör den till en ödemark; sörjande och öde ligger den framför mig. Hela landet ödelägges, ty ingen finnes, som vill akta på. Över alla höjder i öknen rycka förhärjare fram, ja, HERRENS svärd förtär allt, från den ena ändan av landet till den andra; intet kött kan finna räddning. De hava sått vete, men skördat tistel; de hava mödat sig fåfångt. Ja, I skolen komma på skam med eder gröda för HERRENS glödande vredes skull. Så säger HERREN om alla de onda grannar som förgripa sig på den arvedel jag har givit åt mitt folk Israel: Se, jag skall rycka dem bort ur deras land, och Juda hus skall jag rycka undan ifrån dem. Men därefter, sedan jag har ryckt dem bort, skall jag åter förbarma mig över dem och låta dem komma tillbaka, var och en till sin arvedel och var och en till sitt land.

Läsare: Läsning från Helige Paulus brev till Hebreerna.

Präst/diakon: Vishet! Låtom oss vara uppmärksamma!

Epistel Heb. 10:19–31

Eftersom vi nu, mina bröder, hava en fast tillförsikt att få gå in i det allraheligaste i och genom Jesu blod, i det att han åt oss har invigt en ny och levande väg ditin genom förlåten -- det är genom sitt kött -- och eftersom vi hava en stor överstepräst över Guds hus, så låtom oss med uppriktiga hjärtan gå fram i full trosvisshet, bestänkta till våra hjärtan och därigenom renade från ett ont samvete, och till kroppen tvagna med rent vatten. Låtom oss oryggligt hålla fast vid hoppets bekännelse, ty den som har givit oss löftet, han är trofast. Och låtom oss akta på varandra för att uppliva varandra till kärlek och goda gärningar; låtom oss icke övergiva vår församlingsgemenskap, såsom somliga hava för sed, utan må vi förmana varandra -- detta så mycket mer som I sen huru »dagen» nalkas. Ty om vi med berätt mod synda, sedan vi hava undfått kunskapen om sanningen, så återstår icke mer något offer för våra synder, utan allenast en förskräcklig väntan på dom och glöden av en eld som skall förtära motståndarna. Den som föraktar Moses' lag, han skall »efter två eller tre vittens utsago» dödas utan barmhärtighet; huru mycket svårare straff tron I icke då att den skall anses värd, som förtrampar Guds Son och aktar förbundets blod för orent -- det i vilket han har blivit helgad -- och som smädar nådens Ande! Vi veta ju vem han är som sade: »Min är hämnden; jag skall vedergälla det», och åter: »Herren skall döma sitt folk.» Det är förskräckligt att falla i den levande Gudens händer.

Kör: Allēlouïa, allēlouïa, allēlouïa, ära åt Dig, o Gud. (3)

Präst/diakon: Låtom oss bedja till Herren, vår Gud, att Han ville akta oss värdiga att höra det heliga Evangeliet.

Kör: Herre, förbarma Dig. (3)

Präst/diakon: Sofia orthi! (Vishet! Stån upp!) Låtom oss höra det heliga Evangeliet!

Präst: Irini pasi.(Frid vare med eder alla.)

Kör: Så ock med din ande.

Präst: Läsning ur det heliga Evangeliet enligt evangelisten S:t Johannes!

Diakon: Låtom oss vara uppmärksamma!

Kör: Ära åt Dig, o Herre ära åt Dig!

Evangelium Joh 18:28–19:37

Sedan förde de Jesus från Kaifas till pretoriet; och det var nu morgon. Men själva gingo de icke in i pretoriet, för att de icke skulle bliva orenade, utan skulle kunna äta påskalammet. Då gick Pilatus ut till dem och sade: »Vad haven I för anklagelse att frambära mot denne man?» De svarade och sade till honom: »Vore han icke en illgärningsman, så hade vi icke överlämnat honom åt dig.» Då sade Pilatus till dem: »Tagen I honom, och dömen honom efter eder lag.» Judarna svarade honom: »För oss är det icke lovligt att avliva någon.» Ty Jesu ord skulle fullbordas, det som han hade sagt för att giva till känna på vad sätt han skulle dö. Pilatus gick åter in i pretoriet och kallade Jesus till sig och sade till honom: »Är du judarnas konung?» Jesus svarade: »Säger du detta av dig själv, eller hava andra sagt dig det om mig?» Pilatus svarade: »Jag är väl icke en jude! Ditt eget folk och översteprästerne hava överlämnat dig åt mig. Vad har du gjort?» Jesus svarade: »Mitt rike är icke av denna världen. Om mitt rike vore av denna världen, så hade väl mina tjänare kämpat för att jag icke skulle bliva överlämnad åt judarna. Men nu är mitt rike

icke av denna världen.» Så sade Pilatus till honom: »Så är du dock en konung?» Jesus svarade: »Du säger det själv, att jag är en konung. Ja, därtill är jag född, och därtill har jag kommit i världen, att jag skall vittna för sanningen. Var och en som är av sanningen, han hör min röst.» Pilatus sade till honom: »Vad är sanning?» När han hade sagt detta, gick han åter ut till judarna och sade till dem: »Jag finner honom icke skyldig till något brott. Nu är det en sedvänja hos eder, att jag vid påskan skall giva eder en fånge lös. Viljen I då att jag skall giva eder 'judarnas konung' lös?» Då skriade de åter och sade: »Icke honom, utan Barabbas.» Men Barabbas var en rövare. Så tog då Pilatus Jesus och lät gissla honom. Och krigsmännen vred samman en krona av törnen och satte den på hans huvud och klädde på honom en purpurfärgad mantel. Sedan trädde de fram till honom och sade: »Hell dig, du judarnas konung!» och slog honom på kinden. Åter gick Pilatus ut och sade till folket: »Se, jag vill föra honom ut till eder, på det att I mån förstå att jag icke finner honom skyldig till något brott.» Och Jesus kom då ut, klädd i törnekronan och den purpurfärgade manteln. Och han sade till dem: »Se mannen!» Då nu översteprästerna och rättstjänarna finga se honom, skriade de: »Korsfäst! Korsfäst!» Pilatus sade till dem: »Tagen I honom, och korsfästen honom; jag finner honom icke skyldig till något brott.» Judarna svarade honom: »Vi hava själva en lag, och efter den lagen måste han dö, ty han har gjort sig till Guds Son.» När Pilatus hörde dem tala så, blev hans fruktan ännu större. Och han gick åter in i pretoriet och frågade Jesus: »Varifrån är du?» Men Jesus gav honom intet svar. Då sade Pilatus till honom: »Svarar du mig icke? Vet du då icke att jag har makt att giva dig lös och makt att korsfästa dig?» Jesus svarade honom: »Du hade alls ingen makt över mig, om den icke vore dig given ovanifrån. Därför har den större synd, som

har överlämnat mig åt dig.» Från den stunden sökte Pilatus efter någon utväg att giva honom lös. Men judarna ropade och sade: »Giver du honom lös, så är du icke kejsarens vän. Vemhelst som gör sig till konung, han sätter sig upp mot kejsaren.» När Pilatus hörde de orden, lät han föra ut Jesus och satte sig på domarsätet, på en plats som kallades Litostroton, på hebreiska Gabbata. Och det var tillredelsedagen före påsken, vid sjätte timmen. Och han sade till judarna: »Se här är eder konung!» Då skriade de: »Bort med honom! Bort med honom! Korsfäst honom!» Pilatus sade till dem: »Skall jag korsfästa eder konung?» Översteprästerne svarade: »Vi hava ingen annan konung än kejsaren.» Då gjorde han dem till viljes och bjöd att han skulle korsfästas. Och de togo Jesus med sig. Och han bar själv sitt kors och kom så ut till det ställe som kallades Huvudskalleplatsen, på hebreiska Golgata. Där korsfäste de honom, och med honom två andra, en på vardera sidan, och Jesus i mitten. Men Pilatus lät också göra en överskrift och sätta upp den på korset; och den lydde så: »Jesus från Nasaret, judarnas konung.» Den överskriften läste många av judarna, ty det ställe där Jesus var korsfäst låg nära staden: och den var avfattad på hebreiska, på latin och på grekiska. Då sade judarnas överstepräster till Pilatus: »Skriv icke: 'Judarnas konung', utan skriv att han har sagt sig vara judarnas konung.» Pilatus svarade: »Vad jag har skrivit, det har jag skrivit.» Då nu krigsmännen hade korsfäst Jesus, togo de hans kläder och delade dem i fyra delar, en del åt var krigsman. Också livklädnaden togo de. Men livklädnaden hade inga sömmar, utan var vävd i ett stycke, uppifrån och alltigenom. Därför sade de till varandra: »Låt oss icke skära sönder den, utan kasta lott om vilken den skall tillhöra.» Ty skriftens ord skulle fullbordas: »De delade mina kläder mellan sig och kastade lott om min klädnad.» Så gjorde nu krigsmännen. Men vid Jesu

kors stodo hans moder och hans moders syster, Maria, Klopas' hustru, och Maria från Magdala. När Jesus nu fick se sin moder och bredvid henne den lärjunge som han älskade, sade han till sin moder: »Moder, se din son.» Sedan sade han till lärjungen: »Se din moder.» Och från den stunden tog lärjungen henne hem till sig. Eftersom nu Jesus visste att allt annat redan var fullbordat, sade han därefter, då ju skriften skulle i allt uppfyllas: »Jag törstar.» Där stod då en kärl som var fullt av ättikvin. Med det vinet fyllde de en svamp, som de satte på en isopsstängel och förde till hans mun. Och när Jesus hade tagit emot vinet, sade han: »Det är fullbordat.» Sedan böjde han ned huvudet och gav upp andan. Men eftersom det var tillredelsedag och judarna icke ville att kropparna skulle bliva kvar på korset över sabbaten (det var nämligen en stor sabbatsdag), bådo de Pilatus att han skulle låta sönderslå de korsfästas ben och taga bort kropparna. Så kommo då krigsmännen och slogo sönder den förstes ben och sedan den andres som var korsfäst med honom. När de därefter kommo till Jesus och sågo honom redan vara död, slogo de icke sönder hans ben; men en av krigsmännen stack upp han sida med ett spjut, och strax kom därifrån ut blod och vatten. Och den som har sett detta, han har vittnat därom, för att ock I skolen tro; och hans vittnesbörd är sant, och han vet att han talar sanning. Ty detta skedde, för att skriftens ord skulle fullbordas: »Intet ben skall sönderslås på honom.» Och åter ett annat skriftens ord lyder så: »De skola se upp till honom som de hava stungit.»

Kör: Ära vare Ditt lidande, o Herre ära vare Dig!

Läsare: Övergiv oss ej helt och hållet för Ditt namns skull och utplåna icke Ditt förbund. Låt icke Din barmhärtighet vika ifrån oss för Abrahams, Din väns, skull och för Isaks, Din tjänares

skull och för Israels, Din heliges, skull.

Läsare: Helige Gud, Helige Starke, Helige Odödlige, förbarma Dig över oss. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Allraheligaste Treenighet, förbarma Dig över oss. Herre, rena oss från våra synder. Härskare, förlåt oss våra överträdelser. Helige, kom till oss och hela våra krankheter för Ditt namns skull.

Herre, förbarma Dig. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Fader vår, som är i himlarna. Helgat varde Ditt namn. Tillkomme Ditt Rike. Ske Din vilja såsom i himmelen så ock på jorden. Vårt dagliga bröd giv oss idag, och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro, och inled oss icke i frestelse, utan fräls oss ifrån den onde.

Präst: Ty riket är Ditt och makten och härligheten, Faderns och Sonens och Helige Andes, nu och alltid och i evigheters evighet.

Kontakion, den fjärde plagala tonen

Kommen låtom oss prisa Honom som korsfästes för vår skull. För Maria sade när hon såg Honom på träet; ”Du har uthärdat korset, Du som är min Son och min Gud”.

Herre, förbarma Dig! (40)

O Du, som varje tid och varje timme, i himmelen och på jorden, prisas och äras, O Kriste, vår Gud, Du långmodige, stor i mildhet och stor i barmhärtighet; Du som älskar de rättfärdiga och förbarmar Dig över syndarna; Du som kallat alla till frälsning med löftet om kommande goda gåvor. Mottag, O Herre, själv

våra böner denna stund och led våra liv efter Dina stadgar. Helga våra själar, rena våra kroppar, styr våra tankar, rena våra sinnen och bevara oss från all sorg, allt ont och all smärta. Beskrämma oss med Dina heliga änglar, på det att, bevarade och ledda av deras härskara, vi må nå fram till trons enhet och till kunskapen om Din ofattbara härlighet, ty Du är välsignad i evigheters evighet. Amen.

Herre, förbarma Dig! (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Ärorikare än kerubim och utan jämförelse mer prisad än serafim, Du som utan att förtäras födde Gud, Ordet Du som är *Theotokos*, vi prisa Dig.

I Herrens namn, fader, välsigna.

Präst: Gud vare oss nådig och välsigne oss, och vise Sitt ansikte för oss, och förbarme Sig över oss.

Bön av Basileios den store

Läsare: Härskare, Herre Jesu Kriste, Du som är långmodig mot våra synder och som har fört oss fram till denna timme under vilken Du, då Du hängde på det livgivande Träet, banade en väg till paradiset för den botfärdige rövaren och tillintetgjorde döden med döden. Rena oss Dina syndiga och ovärdiga tjänare. Se vi hava syndat och brutit mot Din lag och vi äro ej värdiga att lyfta våra ögon och skåda mot himmelens höjd, då vi hava vikit av från Din rättfärdighets väg och vandrat efter våra hjärtans begärelser. Men vi anropa Din gränslösa godhet: Herre, skona oss efter Din nåds rikedom och fräls oss för Ditt heliga namns skull, ty våra dagar hava runnit bort i fåfänglighet. Ryck oss undan vedersakarens hand. Förlåt våra synder och döda vårt köttliga

tänkesätt, så att vi, avklädda den gamla människan och iklädda den nya, må leva för Dig, vår Härskare och Vålgörare. Giv att vi sålunda, följande Dina bud, må nå fram till den eviga vilan där, varest alla saligas boningar är. Ty Du är i sanning den sanna glädjen och fröjden för dem som älska Dig, o Kriste vår Gud, och Dig hembära vi ära tillsammans med Din evige Fader och Din allhelige, gode och livgivande Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Herre, förbarma Dig. (3)

Helige Fader, välsigna!

Präst: Genom våra heliga faders förböner, Herre Jesu Kriste vår Gud, förbarma Dig över oss och fräls oss.

Och sedan direkt, snabbt och utan sång

TYPIKA

Den andra plagala tonen

Saligprisningarna läses i rask takt:

I Ditt rike tänk på oss, o Herre, när Du kommer i Ditt rike.

Saliga äro de i anden fattiga, ty dem hör himmelriket till.

Saliga äro de som sörja, ty de skola bliva tröstade.

Saliga äro de saktmodiga, ty de skola besitta jorden.

Saliga äro de som hungra och törsta efter rättfärdighet, ty de skola bliva mättade.

Saliga äro de barmhärtiga, ty dem skall vederfaras barmhärtighet.

Saliga äro de renhjärtade, ty de skola se Gud.

Saliga äro fridstiftarna, ty de skola kallas Guds barn.

Saliga äro de som lida förföljelse för rättfärdighets skull, ty dem

hör himmelriket till.

Saliga ären I, när människorna för min skull smäda och förfölja eder och sanningslöst säga allt ont om eder.

Glädjens och fröjdens eder, ty eder lön är stor i himmelen.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Herre tänk på mig när Du kommer i Ditt Rike.

Härskare ihågkom mig när Du kommer i Ditt Rike.

Helige, tänk på mig när Du kommer i Ditt rike.

Bugning till marken.

Den himmelska kören prisar Dig och säger: Helig, helig helig, Herren Gud Sebaot. Himlarna och jorden äro fulla av Din härlighet.

Stichos: Kommen till Honom, och upplyses, och edra ansikten skola icke behöva blygas.

Den himmelska kören prisar Dig och säger: Helig, helig helig, Herren Gud Sebaot. Himlarna och jorden är fulla av Din härlighet.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

De heliga änglarnas och ärkeänglarnas kör, tillika med hela den himmelska härskaran, prisar Dig och säger: Helig, helig helig, Herren Gud Sebaot. Himlarna och jorden är fulla av Din härlighet.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

TROSBEKÄNNELSEN

Jag tror på en enda Gud, allsmäktig Fader, Skapare av himmel och jord, av allt vad synligt och osynligt är;
Och på en enda Herre, Jesus Kristus, Guds enfödde Son, född

av Fadern före all tid, ljus av ljus, sann Gud av sann Gud, född och icke skapad, av samma väsen som Fadern, på Honom genom vilken allting är skapat;

Som för oss människor och för vår salighets skull har stigit ned från himmelen och tagit mandom av den Helige Ande och Jungfrun Maria och blivit människa.

Som ock har blivit för oss korsfäst under Pontius Pilatus, lidit och blivit begravnen;

Som på tredje dagen har uppstått efter Skrifterna;

Och stigit upp till himmelen och sitter på Faderns högra sida;

Däriifrån igenkommande i härlighet till att döma levande och döda, på vilkens Rike icke skall varda någon ände.

Och på den Helige Ande, Herren och Livgivaren, som utgår av Fadern, som tillika med Fadern och Sonen tillbedes och äras och som har talat genom profeterna.

Och på en enda, helig, allmännelig och apostolisk Kyrka;

Jag bekänner ett enda dop till syndernas förlåtelse;

Och förväntar de dödas uppståndelse;

Och den tillkommande världens liv. Amen.

Gud vare mig nådig och förlåte alla mina missgärningar, vilka jag frivilligt och ofrivilligt begått i ord och gärning, medvetet och omedvetet, om dagen och om natten, med förståndet och i tanken - giv mig förlåtelse för allt för Din godhet och människokärleks skull.

Fader vår, som är i himlarna. Helgat varde Ditt namn. Tillkomme Ditt Rike. Ske Din vilja såsom i himmelen så ock på jorden. Vårt dagliga bröd giv oss idag, och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro, och inled oss icke i frestelse, utan fräls oss ifrån den onde.

Präst: Ty riket är Ditt och makten och härligheten,

Faderns och Sonens och Helige Andes, nu och alltid och i evigheters evighet.

Kontakion, den fjärde plagala tonen

Kommen låtom oss prisa Honom som korsfästes för vår skull. Maria sade när hon såg Honom på träet; ”Du har uthärdat korset, Du som är min Son och min Gud”.

Herre, förbarma Dig. (40)

Allraheligaste Treenighet, Du enda kraft all godhets begynnelse, förbarma Dig över mig syndare, stärk mitt hjärta och gör det förståndigt och borttag ifrån mig all orenhet. Upplys mitt sinne så att jag ständigt upphöjer Dig och ropar till Dig: ”En är helig, en är Herre, Jesus Kristus, till Guds Faderns ära”. Amen.

Läsare: Lovat vare Herrens namn från nu och till evig tid. (3)

PSALM 33

Jag vill välsigna Herren alltid, Hans lov skall ständigt vara i min mun.

²Min själ skall berömma sig av Herren, de ödmjuka må höra det och glädja sig.

³Loven med mig Herrens storhet, låtom oss med varandra upphöja Hans namn.

⁴Jag sökte Herren, och Han lyssnade till mig, och ur all min nöd befriade Han mig.

⁵Träd fram till Honom och tag emot Hans ljus, så skola edra ansikten förvisso undgå skammen.

⁶Här är en fattig som ropade, och Herren hörde honom och frälste honom ur all hans nöd.

⁷Herrens ängel skall slå läger omkring dem som frukta Honom, och Han skall skydda dem.

⁸Smaken och sen att Herren är god, salig är den som sätter sitt hopp till Honom.

⁹Frukten Herren, alla I Hans heliga, ty de som frukta Honom lida ingen brist.

- ¹⁰Rika hava blivit fattiga och fått hungra, men de som söka Herren hava icke brist på något gott.
- ¹¹Kommen, barn, hören mig, jag skall lära eder Herrens fruktan.
- ¹²Var finnes en människa som vill få leva och önskar att se goda dagar?
- ¹³Avhåll då din tunga från det som ont är och dina läppar från att tala svek.
- ¹⁴Vänd dig bort ifrån det som ont är; och gör vad gott är, sök friden och trakta därefter.
- ¹⁵Herrens ögon äro vända mot de rättfärdiga och Hans öron till deras åkallan.
- ¹⁶Men Herrens ansikte är vänt mot dem som göra det onda, för att utrota deras åminnelse från jorden.
- ¹⁷De rättfärdiga ropade, och Herren lyssnade till dem och räddade dem ur all deras nöd.
- ¹⁸Herren är nära dem som hava ett förkrossat hjärta och Han skall frälsa dem som äro ödmjuka i anden.
- ¹⁹Många äro de rättfärdigas lidanden, och ur alla dessa skall Han befria dem.
- ²⁰Herren skall bevara deras ben, icke ett enda av dem skall sönderslås.
- ²¹Syndarna får en ond död, och de som hata den rättfärdige skola misslyckas.
- ²²Men Sina tjänares själar förlossar Herren, och ingen skall misslyckas, som hoppas på Honom.

Herre, förbarma Dig. (3) Välsigna.

Och stora Avskedet.

Må Kristus, vår sanne Gud, som för världens frälsnings skull, frivilligt i köttet uthärdade spott, spö, slag och döden på korset, genom förbönerna av Sin allrarenaste och mest tadelfria heliga Moder, genom kraften av det ärade och livgivande Korset, genom de ärovördiga, himmelska, okroppsliga krafternas beskydd, genom förbönerna av den ärorika, härliga profeten, förelöparen och döparen Johannes, de heliga, ärade

och högtlovade Apostlarna, de heliga, ärade och segerrika martyrerna, våra rättfärdiga och gudabärande fäder, [kyrkans helgon] de heliga, rättfärdiga Guds anfäder Joakim och Anna, -må Han förbarma Sig över oss och frälsa oss, ty Han är god och människoälskande.

Genom våra heliga faders förböner, Herre Jesu Kriste vår Gud, förbarma Dig över oss och fräls oss.

Kör: Amen.

OBS! Ingen liturgi firas på Stora och Heliga Fredagen.

Ingen mat serveras i matsalen och på denna korsfästelsens dag äter vi inget i enlighet med Herrens ord till fariséerna. (Matt 9:15) ”Den dag skall komma då brudgummen tages ifrån dem och då skola de fasta.”

Men om någon är sjuk eller svag, så giv honom bröd och vatten efter solnedgången, efter fredagens aftongudstjänst.

